

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/61/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617010231
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617010231.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom dňa 31. 1. 2018 v Liptovskom Mikuláši takto

rozhodol:

Podľa § 241 ods. 1 písm. c/, § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku súd z a s t a v u j e trestné stíhanie obvinenej K. D. O. L. O. A. U. Y. C., nar. XX. X. XXXX v D., trvale bytom G. D., toho času Z. N. XXX/ Xb, F., Č.Á. A., pre skutok

že

dňa 17. 11. 2014 v čase o 9.50 hod. na Obvodnom oddelení PZ v Liptovskom Mikuláši po náležitom poučení podľa ustanovení Trestného poriadku a Trestného zákona o trestných následkoch krivej výpovede podala trestné oznámenie na svojho bývalého manžela D. H. pre podozrenie z prečinu zanedbania povinnej výživy, kde pred policajtom uviedla nepravdivú informáciu o tom, že za mesiace september až november 2014 jej nebolo zaplatené výživné na maloleté deti, následkom čoho poverený príslušník OO PZ Prešov- Sever dňa 1. 1. 2015 začal trestné stíhanie za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona pod ČVS: ORP-1854/SE-PO-2014 a po vykonaní skráteného vyšetrenia v predmetnej trestnej veci bolo dňa 28. 2. 2015 zastavené trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku,

ktorým mala spáchať prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona,

pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala na Okresný súd Prešov obžalobu na obvinenú K. D. pre prečin krivej výpovede podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona (správne má byť prečin krivého obvinenia), ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, opísanom vo výroku tohto rozhodnutia.

Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 33T/57/2016 zo dňa 19. 12. 2016 podľa § 350 ods. 1 Tr. poriadku z dôvodu uvedeného v § 241 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku postúpil trestnú vec obvinenej Okresnému súdu Liptovský Mikuláš s odôvodnením, že trestný čin bol spáchaný počas podania trestného oznámenia na OO PZ v Liptovskom Mikuláši. Spisový materiál bol doručený Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 3. 2. 2017.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 28. 2. 2017 sp. zn. 2T/8/2017 súd vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť na vykonanie konania v trestnej veci obvinenej K. D. a predložil spis na rozhodnutie sporu o príslušnosť Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 9. 5. 2017 sp. zn. 2 Ndt/8/2017 súd rozhodol, že príslušným na vykonanie konania v uvedenej trestnej veci je Okresný súd Liptovský Mikuláš. Spisový materiál bol doručený tunajšiemu súdu dňa 26. 6. 2017.

Podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

V rámci preskúmania obžaloby súd zameril pozornosť na zistenie, či skutok, pre ktorý je vedené trestné stíhanie, je trestným činom. Doposiaľ zistené skutočnosti vyplývajúce zo spisového materiálu nasvedčujú tomu, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby sa stal. Obvinená potvrdila, že dňa 17. 11. 2014 podala trestné oznámenie na D. H., v ktorom uviedla, že za mesiace september až november 2014 nezaplatil výživné na deti N. H. a W. H. v celkovej sume 597,45 eur, čo je preukázané aj zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 17. 11. 2014. Na podklade uvedeného trestného oznámenia bolo začaté trestné stíhanie vo veci (bez vznesenia obvinenia) za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, vo veci bolo vykonané skrátené vyšetrovanie. Na základe zadovážených dôkazov bolo trestné stíhanie zastavené, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z odôvodnenia rozhodnutia policajta vyplýva, že nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty prejednávaneho trestného činu z dôvodu absencie znaku neplnenia vyživovacej povinnosti v sledovanom období.

Na základe skutkových zistení majúcich základ v dôkazoch zadovážených v prípravnom konaní okresný súd dospel k záveru, že prejednávany skutok nie je trestným činom z dôvodu absencie znaku jeho objektívnej a subjektívnej stránky a rovnako tak nezistil dôvod ani na postúpenie veci.

Prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného ľživo obviní z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie.

Objektom citovaného trestného činu je záujem na ochrane pred ľživými obvineniami z trestného činu a na dôvodnej činnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, pričom pod pojmom ľživého obvinenia sa rozumie vedomé nepravdivé oznámenie skutkových okolností o trestnom čine a jeho páchatelovi. Je nevyhnutné upriamiť pozornosť na ďalší zo znakov skutkovej podstaty označeného trestného činu, ktorým je zákonný znak objektívnej stránky, ktorá spočíva v nepravdivom obvinení konkrétnej nevinnnej osoby zo spáchania určitého trestného činu. Naplnenie tohto znaku skutkovej podstaty trestného činu vyžaduje, aby páchatel iného ľživo obvinil zo spáchania trestného činu.

Subjektívna stránka označenej skutkovej podstaty trestného činu krivého obvinenia vyžaduje zavinenie úmyselné. Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatela, musí tento chcieť alebo si byť aspoň vedomý toho, že iného ľživo obviňuje z trestného činu, a zároveň musí chcieť alebo byť minimálne uzrozumený s tým, že v dôsledku jeho obvinenia bude táto nevinná osoba trestne stíhaná.

Z výpovede obvinenej, ako aj poškodeného mal súd preukázané, že poškodenému D. H. bola súdom určená povinnosť platiť mesačné výživné na svoje maloleté deti a to dcéru N. v sume 4.000,- Sk (132,76 eur) a syna W. v sume 2.000,- Sk (66,39 eur), vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk matky - obvinenej, ktorej boli obe maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti. Obvinená a poškodený tiež zhodne vypovedali, že od roka 2013 a aj v roku 2014 bolo výživné na deti zo strany povinnej osoby (poškodeného) uhrádzané prostredníctvom Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže (CIPC). Aj zo správy CIPC zo dňa 29. 1. 2015 (na č. I. 14-15) je preukázané, že obvinená ako zákonná zástupkyňa maloletých detí požiadala CIPC o pomoc pri vymáhaní výživného od poškodeného a boli jej doručené prostredníctvom CIPC platby výživného od poškodeného v rokoch 2013 - 2014.

Na základe dôkazov zadovážených v prípravnom konaní bolo preukázané, že obvinená neuviedla vedomo nepravdivé údaje o neplnení vyživovacej povinnosti poškodeným za sledované obdobie. V tomto smere je rozhodujúca správa CIPC zo dňa 29. 1. 2015 na č. I. 14 - 15. CIPC síce na jednej

strane poukazuje, že ku dňu podania trestného oznámenia na poškodeného tento nemal žiadny dlh na výživnom na deti, avšak zo správy je zrejmé, že poškodený si neplnil riadne a včas výživovaciú povinnosť určenú súdnym rozhodnutím v rokoch 2013 - 2014. Aj poškodený priznal, že súdom určené neplatil pravidelne. Poškodený pri výsluchu dňa 12. 12. 2014 (na č. I. 5) uviedol, že v roku 2014 výživné za september zaplatil dňa 29. 10. 2014, za október zaplatil 2. 12. 2014 a za november ku dňu výsluchu ešte nezaplatil, teda ak plnil, tak preukázateľne po dátume splatnosti. V prvom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že poškodený neplatil výživné každý mesiac ani v roku 2013, ani v roku 2014. V roku 2013 bol dokonca časový odstup neplatenia výživného 4 mesiace (výživné zaplatené v apríli a potom až v auguste). Pokiaľ došlo k úhrade výživného z jeho strany, v prevažnej miere tomu tak bolo po dátume splatnosti a v sume nižšej ako bola určená súdom. Nemôže zostať bez povšimnutia, že k oneskoreným platbám výživného prispela aj skutočnosť, že výživné nebolo uhrádzané priamo z účtu poškodeného na účet obvinenej, ale prostredníctvom CIPC, v dôsledku čoho sa predĺžila doba, počas ktorej došlo k reálnemu poukázaniu výživného v prospech oprávnených osôb. Všetky vyššie uvedené skutočnosti v konečnom dôsledku vniesli chaos a neprehľadnosť v otázke platenia výživného. Vzhľadom na nepravidelné platby výživného zo strany poškodeného aj v nižšej sume ako súdom určenej nielen v roku 2013, ale aj v roku 2014, oneskorené pripísanie platieb výživného v dôsledku účasti CIPC pri vymáhaní výživného, mohla obvinená na základe uvedených skutočností nadobudnúť podozrenie, že poškodený jej nezaplatil súdom určené výživné za sledované obdobie, čo ju viedlo ku podaniu trestného oznámenia. Napokon v mesiaci november 2014 bola poukázaná platba výživného preukázateľne po podaní trestného oznámenia. Len pre ilustráciu neprehľadnosti platenia výživného a priradenia platby ku konkrétnemu mesiacu súd poukazuje, že samotný poškodený dňa 12. 12. 2014 pripustil, že k uvedenému dátumu nezaplatil výživné za november 2014, pritom zo správy CIPC vyplýva, že oprávnenej osobe bola dňa 21. 11. 2014 poukázaná platba výživného v sume 199,15 eur. Na základe uvedeného vzniká pochybnosť, na ktorý mesiac sa uvedená platba vzťahuje, čo len zvyrazňuje neprehľadnosť platenia výživného v inkriminovanom období.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody skutok, ktorý je predmetom obžaloby, nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prejednávaného trestného činu ani iného trestného činu. So zreteľom na vyššie opísané okolnosti, ktoré sprevádzali páchanie skutku a ktoré viedli obvinenú ku podaniu trestného oznámenia, nie je dôvod ani na postúpenie veci. Súd preto zastavil trestné stíhanie obvinenej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor a obvinená podať sťažnosť v lehote 3 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ktorá má odkladný účinok.